

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (üheksas koda)

30. aprill 2014*

Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2005/36/EÜ — Artiklid 21 ja 49 —
Kutsekvalifikatsioonide tunnustamine — Arhitekti kutsealal tegutsema hakkamine —
Kutsepraktikast vabastamine

Kohtuasjas C-365/13,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Conseil d'État' (Belgia) 20. juuni 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 1. juulil 2013, menetluses

Ordre des architectes

versus

Belgia riik,

EUROOPA KOHUS (üheksas koda),

koosseisus: koja president M. Safjan, kohtunikud J. Malenovský ja K. Jürimäe (ettekandja),

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Ordre des architectes, esindaja: *avocat* J. van Ypersele,
- Belgia valitsus, esindajad: M. Jacobs ja L. Van den Broeck,
- Eesti valitsus, esindaja: N. Grünberg,
- Hispaania valitsus, esindaja: M. García-Valdecasas Dorrego,
- Prantsuse valitsus, esindajad: D. Colas ja F. Gloaguen,
- Euroopa Komisjon, esindajad: J. Hottiaux ja H. Støvlbæk,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, lk 22, ja parandus ELT 2008, L 93, lk 28) komisjoni 6. aprilli 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 279/2009 (ELT L 93, lk 11) muudetud redaktsiooni (edaspidi „direktiiv 2005/36”) artiklite 21 ja 49 tõlgendamist.
- 2 Taotlus esitati Ordre des architectes’i (arhitektide liit) ja Belgia riigi vahelises kohtuvaidluses, mille ese on muude liikmesriikide kui Belgia Kuningriigi kodanikele Belgia õiguses ette nähtud vabastus arhitekti kutsepraktika sooritamisest.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiiviga 2005/36 tunnistati kehtetuks nõukogu 10. juuni 1985. aasta direktiiv 85/384/EMÜ diplomite, tunnistuste ja muude arhitektuurialast kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise ning asutamiseõiguse ja teenuste osutamise vabaduse tulemusliku rakendamise hõlbustamiseks võetavate meetmete kohta (EÜT L 223, lk 15; ELT eriväljaanne 06/01, lk 118).
- 4 Direktiivi 2005/36 põhjendus 19 on sõnastatud järgmiselt:
„[...] [A]rhitektide vaba liikumine ja nende kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikune tunnustamine tugineb koolituse kooskõlastatud miinimumnõuetel põhineval kvalifikatsiooni automaatse tunnustamise põhimõttel. [...] Seda süsteemi peaks täiendama rida omandatud õigusi, mida kvalifitseeritud spetsialistid saavad teatud tingimustel kasutada.”
- 5 Nimetatud direktiivi artiklis 1 „Eesmärk” on ette nähtud:
„Käesolev direktiiv kehtestab korra, mille alusel liikmesriik, kes teeb reguleeritud kutsealal tegutsema hakkamise või sellel tegutsemise oma territooriumil sõltuvaks eriomase kutsekvalifikatsiooni omanisest (edaspidi „vastuvõttev liikmesriik”), peab vastaval kutsealal tegutsema hakkamiseks või sellel tegutsemiseks tunnustama teises liikmesriigis või teistes liikmesriikides (edaspidi „päritoluliikmesriik”) saadud kutsekvalifikatsioone, mis lubavad nimetatud kvalifikatsioone omaval isikul seal samal kutsealal töötada.”
- 6 Kõnealuse direktiivi artikli 4 lõikes 1 on sätestatud:
„Kutsekvalifikatsiooni tunnustamine vastuvõtva liikmesriigi poolt annab soodustatud isikule võimaluse asuda selles liikmesriigis tegutsema samal kutsealal kui see, millele ta kvalifitseerus päritoluliikmesriigis, ja tegutseda sellel kutsealal vastuvõtvas liikmesriigis selle liikmesriigi kodanikega võrdsetel tingimustel.”
- 7 Sama direktiivi artikli 21 „Automaatse tunnustamise põhimõte” lõigetes 1 ja 5 on ette nähtud:
„1. Iga liikmesriik tunnustab kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente, mis võimaldavad asuda tegutsema [V lisa punktis 5.7.1 nimetatud arhitekti kutsealal] ja mis vastavad [artiklis 46] sätestatud koolituse miinimumnõuetele, ning võrdsustab [kutsealal] tegutsema hakkamiseks ja tegutsemiseks sellised dokumendid oma territooriumil väljastatud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentidega.

Neid kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente annavad välja liikmesriigi pädevad organid ja nendega kaasnevad vajaduse korral [V lisa punktis 5.7.1] loetletud tunnistused.

Esimese ja teise lõigu sätted ei mõjuta [eeskätt artikli 49] alusel omandatud õigusi.

[...]

5. V lisa punktis 5.7.1 sätestatud arhitekti kvalifikatsiooni tõendav dokument, mida lõike 1 alusel automaatselt tunnustatakse, tõendab mitte varem kui selles lisas märgitud akadeemilisel võrdlusaastal alanud õppe läbimist.”

- 8 Direktiivi 2005/36 artikli 46 „Arhitektide koolitus” lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Arhitektide koolitus hõlmab vähemalt ülikoolis või sellega võrreldavas õppeasutuses toimuvat nelja-aasta pikkust täisajaga õppetööd või kuue aasta pikkust õppetööd, millest vähemalt kolm aastat toimub täisajaga. Koolitus peab lõppema ülikoolitasemel eksami eduka sooritamisega.

Koolitus, mis toimub ülikooli tasemel ja kus arhitektuur on peamine komponent, peab säilitama tasakaalu arhitektuurialase koolituse teoreetiliste ja praktiliste aspektide vahel ning tagama järgmiste teadmiste ja oskuste omandamise:

[...]”

- 9 Selle direktiivi artiklis 49 „Arhitektide omandatud eriõigused” on sätestatud:

„1. Liikmesriik tunnustab VI lisas loetletud arhitekti kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente, mis on välja antud teistes liikmesriikides ja mis tõendavad hiljemalt eelnimetatud lisas märgitud akadeemilisel võrdlusaastal alanud koolituse läbimist, isegi kui nad ei vasta artiklis 46 kehtestatud koolituse miinimumnõuetele, ja võrdsustab arhitektina tegutsema hakkamiseks ja tegutsemiseks oma territooriumil need dokumendid omaenda väljaantud arhitekti kvalifikatsiooni tõendavate dokumentidega.

[...]

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, tunnustab liikmesriik järgmisi kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente arhitekti kutsealal tegutsemisel ja tegutsema hakkamisel ning võrdsustab need oma territooriumil omaenda väljaantud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentidega: liikmesriikide kodanikele nende liikmesriikide poolt välja antud tunnistused, kus kehtivad [...] arhitekti kutsealal tegutsema hakkamist ja tegutsemist reguleerivad eeskirjad [...]

[...]

Esimeses lõigus nimetatud tunnistus tõendab, et selle omanikul on [...] väljaantud luba kasutada arhitekti kutsenimetust ja et ta on nende eeskirjade kontekstis kõnealusel tegevusalal tegelikult tegutsenud vähemalt kolmel järjestikusel aastal tunnistuse väljaandmisele eelnenud viie aasta jooksul.”

Belgia õigus

- 10 20. veebruari 1939. aasta seadus arhitekti kutsenimetuse ja kutseala kaitse kohta (loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte, *Moniteur belge* 25.3.1939, lk 1942), muudetud 21. novembri 2008. aasta seadusega, millega võetakse üle direktiivid 2005/36/EÜ ja 2006/100/EÜ ning

muudetakse 26. juuni 1963. aasta seadust, millega asutatakse Ordre des architectes (loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des Architectes, *Moniteur belge* 11.2.2009, lk 11596; edaspidi „20. veebruari 1939. aasta seadus”), sätestab artiklis 1:

„§ 1. Keegi ei või kasutada arhitekti kutusenimetust, [...] kui tal ei ole diplomit, mis kinnitab, et ta on edukalt sooritanud selle diplomi saamiseks nõutavad katsed.

§ 2. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 4 ning käesoleva seaduse artiklite 7 ja 12 kohaldamist, saavad Belgia ja teiste Euroopa Ühenduse liikmesriikide kodanikud või [2. mail 1992 alla kirjutatud] Euroopa Majanduspiirkonna lepingu [(EÜT 1994, L 1, lk 3; ELT eriväljaanne 11/52, lk 3; edaspidi „EMP leping”)] muu osalisriigi kodanikud kasutada Belgias arhitekti kutusenimetust, kui neil on diplom, tunnistus või muu käesoleva seaduse – koos vastavalt *Euroopa Liidu Teatajas* [direktiivi 2005/36] artikli 21 lõike 7 teise lõigu alusel avaldatud muudatustest tulenevate täiendustega – 1. lisa punktis b loetletud dokument. Need täiendused avaldatakse ametliku teate vormis tervikuna *Moniteur belge*'is.

§ 2/1. Belgia riik tunnustab 2. lisa punktis a loetletud arhitekti kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente, mis on välja antud teistes liikmesriikides ja mis tõendavad hiljemalt eelnimetatud lisa märgitud akadeemilisel võrdlusaastal alanud koolituse läbimist, isegi kui need ei vasta 1. lisa punktis a kehtestatud miinimumnõuetele. Belgia riik võrdsustab arhitektina tegutsema hakkamiseks ja tegutsemiseks oma territooriumil need dokumendid omaenda väljaantud arhitekti kvalifikatsiooni tõendavate dokumentidega.

[...]

§ 2/2. Ilma et see piiraks lõike 2/1 kohaldamist, tunnustatakse liikmesriikide kodanikele nende liikmesriikide poolt välja antud tunnistusi, kus on alates allpool nimetatud kuupäevast kehtestatud arhitekti kutsealal tegutsema hakkamist ja tegutsemist reguleerivad eeskirjad:

[...]

Esimeses lõigus nimetatud tunnistus tõendab, et selle omanikul on hiljemalt vastaval kuupäeval väljaantud luba kasutada arhitekti kutusenimetust ja et ta on nende eeskirjade kontekstis kõnealusel tegevusalal tegelikult tegutsenud vähemalt kolmel järjestikusel aastal tunnistuse väljaandmisele eelnenud viie aasta jooksul.

[...]”

- 11 26. juuni 1963. aasta seaduse, millega asutatakse Ordre des architectes (loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes, *Moniteur belge* 5.7.1963, lk 6945) (muudetud 22. detsembri 2009. aasta seadusega, millega teatavad õigusaktid viiakse vastavusse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiviga 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (loi du 22 décembre 2009 adaptant certaines législations à la directive 2006/123/CE du Parlement européen et du Conseil relative aux services dans le marché intérieur, *Moniteur belge* 29.12.2009, lk 82151, edaspidi „26. juuni 1963. aasta seadus”)) artikli 50 esimeses lõigus on sätestatud:

„Kutseliidu registrisse kandmist ei saa taotleda juhul, kui isik ei ole sooritanud kaheaastast praktikat isiku juures, kes on olnud registrisse kantud vähemalt kümme aastat.”

12 26. juuni 1963. aasta seaduse artikli 52 punkt a on sõnastatud järgmiselt:

„Kutseliidu nõukogud vabastavad kuninga kehtestatud tingimustel täielikult või osaliselt praktika sooritamisest:

a) Euroopa Majandusühenduse liikmesriikide või [EMP] lepingu osalisriigi kodanikud, kes on osutanud välisriigis teenuseid, mida loetakse praktikaga samaväärseks”.

13 23. märtsi 2011. aasta kuningliku dekreeidi arhitektipraktikast vabastamise kohta (arrêté royal du 23 mars 2011 relatif à la dispense du stage d’architecte, *Moniteur belge*, 11.4.2011, lk 23207; edaspidi „23. märtsi 2011. aasta kuninglik dekreet”) artiklis 1 on ette nähtud:

„Ordre des architectes’i nõukogu vabastab praktikast, mis on sätestatud 26. juuni 1963. aasta seaduse (millega asutatakse Ordre des architectes) artiklis 50, Euroopa Majandusühenduse liikmesriikide või [EMP] lepingu osalisriigi kodanikud, kellel on diplom, tunnistus või muu dokument, mis on loetletud 20. veebruari 1939. aasta seaduse arhitekti kutsenimetuse ja kutseala kaitse kohta artikli 1 lõikes 2/2 ja 1. lisa punktis b ning 2. lisa punktides a ja b.

Esimest lõiku ei kohaldata diplomite, tunnistuste või muude dokumentide suhtes, mille on väljastanud eespool viidatud 20. veebruari 1939. aasta seaduse 1. lisa punktis b ja 2. lisa punktis a nimetatud Belgia asutus.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

14 Eelotsusetaotlus on esitatud seoses 23. märtsi 2011. aasta kuningliku dekreeidi kehtetuks tunnistamise nõudega, mille Ordre des architectes esitas Conseil d’État’le 25. mai 2011. aasta taotlusega.

15 Oma nõude põhjendamiseks viitab Ordre des architectes 26. juuni 1963. aasta seaduse artikli 50 ja artikli 52 punkti a rikkumisele. Nimetatud kuninglik dekreet vabastab praktika sooritamise kohustustest kõik EMP lepingu osalisriigi või muu liikmesriigi kui Belgia Kuningriigi kodanikud, kellel on diplom, tunnistus või muu dokument, mis on loetletud 20. veebruari 1939. aasta seaduse artikli 1 lõikes 2/2 ja 1. lisa punktis b ning 2. lisa punktides a ja b. Samas ei kehtesta see dekreet vabastuse andmisele tingimusi, mis võimaldaksid kontrollida, kas vastav isik on osutanud välisriigis teenuseid, mida loetakse praktikaga samaväärseks. Niisiis näeb see kuninglik dekreet ette üldise praktikast vabastamise mehhanismi sealsamas loetletud kutsekvalifikatsioonide alusel, seadmata vabastamise tingimuseks seda, kas sellise kvalifikatsiooni omanikul on või ei ole võimalik selle alusel päritoluliikmesriigis arhitektina tegutsema hakata. Lisaks ei ole direktiivi 2005/36 V ja VI lisa Belgia õigusesse ehk 20. veebruari 1939. aasta seaduse 1. lisa punkti b ja 2. lisa punkti a nõuetekohaselt üle võetud. Selle tagajärjel võivad arhitektidiplomi omanikud, kellel ei ole täiendavat tunnistust, mis võimaldaks neil oma päritoluliikmesriigis arhitekti kutsealal tegutsema hakata, asuda sellel kutsealal tegutsema Belgias, ilma et Ordre des architectes saaks neid kohustada läbima praktikat, kuna nad on 23. märtsi 2011. aasta kuningliku dekreeidi kohaselt sellest vabastatud.

16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab sellega seoses, et see, et 23. märtsi 2011. aasta dekreedis on viidatud 20. veebruari 1939. aasta seaduse 1. lisa punktis b ja 2. lisa punktis a nimetatud dokumentidele, ei taga minimaalse töökogemuse olemasolu, kuna nendes lisades on loetletud kvalifikatsiooni tõendavaid dokumendid, nõudmata, et nendega kaasneks tunnistus, mis tõendaks tegelikku arhitektina tegutsemist. Nimetatud kohus järeldab sellest, et kõnealusest kuninglikust dekreedist ei tulene, et selles nimetatud dokumentide omanikud saavad praktikast vabastuse ainult juhul, kui nad on kutsealal täielikult kvalifitseeritud. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul järeldub sellest, et kõnealune kuninglik dekreet rikub 26. juuni 1963. aasta seaduse artikli 52 esimest lõiku, milles on niisuguse vabastuse andmine lubatud üksnes kodanikele, kes on välisriigis osutanud

teenuseid, mida loetakse praktika läbimisega samaväärseks; selle tõendamiseks ei piisa aga pelgalt kvalifikatsiooni tõendava dokumendi omamisest. Samas tuleb kontrollida, kas 26. juuni 1963. aasta seaduse artikli 52 esimene lõik on kooskõlas direktiivi 2005/36 artikli 21 lõikega 1 ja artikliga 49.

- 17 Neil asjaoludel otsustas Conseil d'État menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [direktiivi 2005/36] artikleid 21 ja 49 tuleb osas, milles need kohustavad iga liikmesriiki võrdsustama kutsealal tegutsema hakkamiseks ja tegutsemiseks oma territooriumil nendes artiklites viidatud kvalifikatsiooni tõendavad dokumendid omaenda väljaantud kvalifikatsiooni tõendavate dokumentidega, tõlgendada nii, et need artiklid keelavad riigil nõuda, et Ordre des architectes'i registrisse kandmiseks peab isik, kellel on arhitekti kvalifikatsiooni tõendav dokument, mis vastab kõnealuse direktiivi artiklile 46, või [selle] artikli 49 lõikes 1 viidatud dokument, täitma lisaks kutsepraktika või kogemuse tingimused, mis on samaväärsed tingimustega, mille täitmist nõutakse isikutelt, kellel on selle riigi territooriumil väljastatud diplom, pärast selle diplomi kättesaamist?”

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 18 Oma küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitust selle kohta, kas direktiivi 2005/36 põhikohtuasja asjaoludele kohaldava redaktsiooni artikleid 21 ja 49 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui vastuvõttev liikmesriik nõuab päritoluliikmesriigis kutsekvalifikatsiooni omandanud isikult arhitektina tegutsemise loa saamiseks praktika sooritamist või samaväärse kutsealase kogemuse olemasolu tõendamist.
- 19 Olgu meelde tuletatud, et see direktiiv näeb teataval arvul reguleeritud kutsealadel tegutsema hakkamiseks ette kutsekvalifikatsioonide vastastikuse tunnustamise. Nähtuvalt kõnealuse direktiivi artiklist 1 ja artikli 4 lõikest 1 on vastastikuse tunnustamise peamine eesmärk võimaldada isikul, kellel on kutsekvalifikatsioon, mis lubab tal oma päritoluliikmesriigis hakata tegutsema reguleeritud kutsealal, asuda vastuvõtvas liikmesriigis tegutsema samal kutsealal kui see, milleks tal on kvalifikatsioon päritoluliikmesriigis, ja tegutseda sellel kutsealal vastuvõtvas liikmesriigis selle liikmesriigi kodanikega võrdsetel tingimustel.
- 20 Nähtuvalt sama direktiivi artiklist 19 on selles direktiivis konkreetsemalt arhitekti kutseala jaoks ette nähtud koolituse kooskõlastatud miinimumnõuetel põhinev kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide automaatse tunnustamise süsteem.
- 21 Vastavalt kohtpraktikale, mis käsitleb direktiiviga 2005/36 kehtetuks tunnistatud direktiivi 85/384, on sellise kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide automaatse tunnustamise süsteemiga vastuolus see, kui vastuvõttev liikmesriik seab liidu õigusaktides ette nähtud nõuetele vastavate kutsetunnistuste tunnustamise sõltuvusse täiendavate nõuete täitmisest (vt selle kohta kohtuotsus komisjon vs. Portugal, C-43/06, EU:C:2007:300, punktid 27 ja 28, ning kohtuotsus Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia jt, C-111/12, EU:C:2013:100, punktid 43 ja 44).
- 22 See järeldus kehtib ka direktiivi 2005/36 kohta. Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et selle direktiivi sätted on üheselt mõistetavad. Nõnda on selle direktiivi artikli 21 lõike 1 esimeses lõigus seoses arhitekti kutsealal tegutsema hakkamisega ette nähtud, et liikmesriigid tunnustavad sama direktiivi V lisa punktis 5.7.1 nimetatud kvalifikatsiooni tõendavaid dokumente, võrdsustades kutsealadel tegutsema hakkamiseks ja tegutsemiseks sellised dokumendid omaenda väljastatavate kvalifikatsiooni tõendavate dokumentidega. Vastavalt direktiivi 2005/36 artikli 21 lõike 1 teisele lõigule peavad need dokumendid olema välja antud liikmesriigi pädevate organite poolt ja nendega peavad vajaduse korral kaasnema täiendavad tunnistused. Kõnealuse direktiivi V lisa punktis 5.7.1. on liikmesriikide kaupa

loetletud kvalifikatsiooni tõendavad dokumendid, neid dokumente välja andvad asutused ja täiendavad tunnistused, mis võimaldavad asuda tegutsema arhitekti kutsealal. Need dokumendid ja täiendavad tunnistused on kooskõlas selle direktiivi artiklis 46 kirjeldatud arhitektikoolituse miinimumnõuetega.

- 23 Direktiivi 2005/36 artikli 21 lõiget 1 täiendab selle direktiivi artikkel 49. Direktiivi 2005/36 artikli 49 lõikes 1 on ette nähtud, et liikmesriigid tunnustavad VI lisas loetletud dokumente, mis tõendavad selles lisas märgitud akadeemilisel võrdlusaastal alanud koolituse läbimist, isegi kui need ei vasta direktiivi artiklis 46 kehtestatud miinimumnõuetele. Mis puudutab arhitektina tegutsema hakkamist, siis peavad liikmesriigid võrdsustama arhitektina tegutsema hakkamiseks ja tegutsemiseks need dokumendid omaenda väljaantud dokumentidega.
- 24 Sellest järeldub, et kutsekvalifikatsioonide automaatse tunnustamise süsteem, mis direktiivi 2005/36 artiklites 21, 46 ja 49 on arhitekti kutseala jaoks ette nähtud, ei jäta liikmesriikidele mingit kaalutlusruumi. Seetõttu peab liikmesriigi kodanikul juhul, kui ta on selle direktiivi V lisa punktis 5.7.1. või VI lisas nimetatud kvalifikatsiooni tõendava dokumendi ja täiendava tunnistuse omanik, olema võimalik tegutseda teises liikmesriigis arhitekti kutsealal ilma, et see liikmesriik saaks talle panna kohustuse omandada täiendavad kutsekvalifikatsioonid või tõendada, et ta on need omandanud.
- 25 Teiseks, mis tahes täiendavate nõuete välistatus, mis ilmneb käesoleva kohtuotsuse punktist 21, on selle direktiivi suhtes veelgi enam nõutav seetõttu, et võrreldes direktiiviga 85/384 tugevdab see direktiiv arhitekti kutseala puhul kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide tunnustamise automaatsust. Direktiivi 85/384 artikli 23 lõikes 1 oli liikmesriikidele nimelt antud võimalus panna teises liikmesriigis välja antud kutsetunnistuste omanikele täiendava praktika läbimise kohustus, olgugi et neid tunnistusi tuli vastastikku tunnustada. Direktiiviga 2005/36 see võimalus kaotati, ilma et seejuures oleks põhimõtteliselt muudetud vastastikust tunnustamist puudutavaid sätteid, mida just ongi käsitletud käesoleva kohtuotsuse punktis 21 viidatud kohtupraktikas.
- 26 Tuleb siiski täpsustada, et kuigi direktiiviga 2005/36 ette nähtud arhitekti kutsekvalifikatsioonide vastastikuse automaatse tunnustamise süsteemi aluseks olevad põhimõtted sisalduvad selle direktiivi artiklites 21, 46 ja 49, rajaneb nähtuvalt käesoleva kohtuotsuse punktidest 22 ja 23 selle süsteemi rakendamine nimetatud direktiivi V ja VI lisas sätestatud. Niisiis eeldab direktiiviga 2005/36 ette nähtud vastastikuse automaatse tunnustamise süsteem, et liikmesriigid on nõuetekohaselt üle võtnud mitte ainult selle direktiivi artiklid 21, 46 ja 49, vaid ka selle direktiivi V ja VI lisa.
- 27 Eelnevaid kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et direktiivi 2005/36 artikleid 21 ja 49 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui vastuvõttev liikmesriik nõuab isikult, kes on päritoluliikmesriigis omandanud kutsekvalifikatsiooni, mida on nimetatud selle direktiivi V lisa punktis 5.7.1. või VI lisas, arhitektina tegutsemise loa saamiseks praktika sooritamist või samaväärse kutsealase kogemuse olemasolu tõendamist.

Kohtukulud

- 28 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (üheksas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (komisjoni 6. aprilli 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 279/2009 muudetud redaktsioonis) artikleid 21 ja 49 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui vastuvõttev liikmesriik nõuab isikult, kes on päritoluliikmesriigis omandanud

kutsekvalifikatsiooni, mida on nimetatud selle direktiivi V lisa punktis 5.7.1. või VI lisas, arhitektina tegutsemise loa saamiseks praktika sooritamist või samaväärse kutsealase kogemuse olemasolu tõendamist.

Allkirjad